

SBOROVÝ LIST

Korandova sboru

L. P.
2012

1

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Plzni

Milé sestry, milí bratři!

v tomto předvelikonočním období si s Vámi chci přečíst biblický text z Janova evangelia, ze 3. kapitoly, 14. a 15. verše:

„Jako vyvýšil Mojžíš hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.“

Přání dobrého a šťastného života je zdravé myšlení a víra, že Bůh na tom participuje, není lichá. Ale životní cesta není přímka od snů a přání k naplnění očekávání. Sny o magistrálách ustlaných ratolestmi berou rychle za své v Jeruzalémě i všude. Stačí pár chvil, aby z naděje byla beznaděj. Jenom pár chvil mezi entuziasmem Květné neděle a malomyslností Velkého pátku. Nakonec, co je dobro a spokojenost? Zcela určitě to není cesta do zaslíbené země pouští? A zcela jistě je to podíl na intronizaci krále, ohřev v jeho lesku nebo v jiném lesku a zdaru? Jenom když se nám daří, jsme na dobré cestě? Jenom když jsme zdraví a dostavují se úspěchy, když je všechno nekomplikované? A co když se nedaří a úspěchy nejsou, když zdraví je nalomené a když smrt přichází? Pak entuziasmus skvělé palmové cesty vystřídá malomyslnost kříže?

Ač to zní paradoxně, věřící člověk má tendenci propadat malomyslnosti nejspíše. Jednak proto, že věří Bohu, a v té víře ví, že svoje štěstí si nemůže vydobýt sám, že ten rozhodující podíl je ten Boží, Bůh vyvádí z otroctví, on zaslubuje zemi blaha. A když se to nějak nedostavuje, zřejmě je za tím Bůh, buď člověka opustil anebo z nějakého důvodu nechce udělit svoje požehnání. A vrcholem takové malomyslnosti je pak malověrnost – zřejmě nebude tak mocný - anebo úplná krize víry – zřejmě Bůh není. Člověk víry propadá malomyslnosti i proto, že samotné věření Bohu, racionálně nebo i pocitově, vnímá jako svoje štěstí, nebo způsob nabytí štěstí. A když ten dojem ztrácí, pohlcuje jej malomyslnost, ztrácí směr, vždyť proč odešel z otroctví, když stejně trpí hladem, žízní, nemocí, únavou, smrtí. Proč věří, když to k ničemu

není? Mluvit proti Bohu může jen věřící člověk. Nevěřící člověk by tím popřel, že v existenci Boha nevěří. To my mluvíme proti Bohu, protože přesto že mu věříme, naše cesty vedou také pouští, na které různě trpíme a naše víra to neumí zpracovat. Je to vůbec slučitelné s Božím zaslíbením blaha? Neměla by být cesta Bohem požehnaného člověk alespoň trochu vystlaná palmovými ratolestmi s malým nádechem čehosi, co je super?

Štípající jedovatí hadi jsou plodem malomyslnosti. Napadají člověka tehdy, když je víra jenom triumfalistická a odmítá Boha na poušti nebo na kříži. Poušť a kříž vidí jako Boží selhání. A nechce jít s takovým Bohem pouští nebo křížem, mluví proti němu, odmítá jej. Je-li Bůh také na poušti a na kříži, pak jej zapírá. Požehnaný Boží přece nemůže na kříž a požehnání Boží nemůže být slučitelné s křížem nebo s cestou pouští. Různé utrpení a strasti životních cest kladou otázky, ale teprve odmítnutí takového Boha, jenž dopouští poušť a identifikuje se se svým Požehnaným na kříži, teprve toto jedovatě štípe a zahubuje. Když není naděje pro vysněné štěstí, krize víry přechází v krizi bytí, k malomyslnosti, ve které se už nechce dál po takové cestě. Pak hadi štípou tak, že to zabíjí.

A právě tady se naplno ukáže, že Bůh na poušť nejenom přivádí či pouští vede, ale že je lidského putování pouští plně a zcela účasten, že jde spolu s lidmi, trpí jejich nedostatkem, jejich křížem, jejich nezdary, nemocemi i umíráním. A dokonce je rozmrzele a uraženě neopouští, ani když mluví proti němu, nebo jej v Kristu zabíjejí. S Bohem by odešla naděje zaslíbené země a odešla by všechna síla ke zvládnutí životních cest, zvláště ta pro úseky strádání, které vždy jsou, protože jsou to naše lidské cesty, a protože vedou z otroctví ke svobodě. Proto Bůh zůstává. A Bůh zůstává, i když člověk jej účastného v tom nechce vidět, odmítá a zavrhuje, poněvadž svůj život nechce přijmout na cestě ke svobodě, k blahu, nýbrž jej chce svobodný a šťastný bez té cesty. I zavržený, odsouzený, ukřižovaný zůstává Bůh účastný lidského života. A když jej člověk ve víře takového spatří, je zachráněn ze svého smrtelného uštknutí.

Bůh přeje lidskému životu palmové cesty, vyvýšení a slávu, ale přeje mu vyvýšení a slávu i tehdy, když nejde palmovými cestami, když je bolestně zdobený kříži. Palmové vjezdy jsou Božím požehnutím, Ježíšovo vyvýšení na kříži je Boží spásou na poušti strádajících a odvržením Boha uštknutých a hynoucích. Kristovo vyvýšení na kříži i takové uštknuté a hynoucí nás zvedá a opět vyvyšuje, zpřítomňuje nám malomyslným, malověrným a svými vlastními postoji ponížným Boha stále s námi jdoucího, ve vši

naši bídě s námi zůstávajícího a naše břemena nesoucího. Na palmových cestách se dokážeme moc dobře vyvyšovat my sami, na cestách těžkého strádání a těžkých krizí identity a krizí bytí vůbec a v našem případě věřících lidí i v těžkých krizích identity víry, nás musí vyvýšit ten vyvýšený na dřevě kříže.

Ani zemřít na té nesnadné cestě k zaslíbené zemi neznamena zahynout. Zahynout je - v těch těžkých životních situacích být bez Boha, Spasitele. Kristus je tam všude s námi, abychom my uštknutí měli Boha, věčného Boha, věčně účastného Boha, a tak aby náš život byl napořád s ním, aby byl věčný, abychom nezahynuli.

Přímluvná modlitba: *Ježíši Kriste, tebe, Spasitele, na modlitbě prosíme za každého, kdo trpí psychicky i fyzicky. Dej každému poznat, že ty Bůh jsi účastný jeho utrpení a všeho na lidských cestách. A dopřej teplu každému, kdo žije v chladu a kousek palmové cesty každému, kdo zná jen poušť. A malomyslným dej poznat, že je neodsuzuješ, ale že i pro ně jsi vyvýšený, abys i je vyvýšil. A každému, kdo už nemá sílu jít dál, daruj důvod pro příští krok, a ten krok ukaž. A každému, kdo ztratil víru, každému, kdo mluví proti tobě, každému, kdo ti zlořečí, každému, kdo tě zavrhuje, každému dej znát, jak veliká je tvá láska a z ní milost, jak vypadá tvoje spasení, že s každým zůstáváš. A to je věčný život, napořád přítomnost věčného Boha, navzdory nejtěžším selháním a vinám, navzdory zlořečení. Tobě, Spasiteli, svěřujeme všelijak uštknuté, paralyzované, každého, kdo v těchto dnech umírá. Ani ve smrti, ani za smrti nikoho neopouštěj, abychom s tebou věčně byli. Amen.*

Pozvání

Sestry a bratři, srdečně Vás zveme do společných bohoslužebných shromáždění, která jsou v našem sboru každou neděli v 9.30 hodin.

Ve velikonočním období budou shromáždění:

- 1. 4. Květná neděle - 9. 30 hodin - bohoslužby
- 5. 4. Zelený čtvrtek - 19 hodin - čtení pašijí
- 6. 4. Velký pátek - 17 h. - bohoslužby s vysluhováním večere Páně
- 8. 4. Hod Boží velikonoční - 9. 30 - bohoslužby s vysluhováním večere Páně
- 9. 4. velikonoční pondělí - 9. 30 - bohoslužby

Do všech shromáždění Vás srdečně zveme a přejeme požehnané svátky a jejich zvěst.

Miroslav Hamari, farář

Oznámení staršovstva:

S Boží pomocí chceme začít terénní službu, která je směřována ke zdravotně (ale i sociálně) handicapovaným bratřím a sestrám. Pomoc spájíme v nápomoci, konzultaci sociálních potřebností a hlavně přátelských setkáních i s četbou Písma.

Obracet se můžete buď na tel. čísle naši kanceláře: 377 327 073, či osobně tamtéž. O návštěvu můžete požádat také pro ty, o nichž víte, že pomoc potřebují a přijali by ji.

S pozdravem Věra Botková, *presbyterka*

Děkujeme Vám všem, kteří jste podpořili činnost sboru svým darem. Přiloženou složenku je možné opět použít k zaslání saláru nebo daru. Platbu je možné zaslat přímo na účet sboru

- číslo účtu: 1033006673/5500 variabilní symbol: 682000

INZERCE

**Absolvent Střední průmyslové školy stavební v Plzni hledá zaměstnání. Znalost angličtiny, absolvent výtvarného oboru ZUŠ.
Tel. 604 213 018**

Vytiskla:

**TISKÁRNA
BÍLÝ SLON**

Korandův sbor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Plzni
Anglické nábř. 13, 301 00 Plzeň
Telefon 377 327 073 (dopoledne)
číslo účtu: 1033006673/5500

[www. koranduvsbor.cz](http://www.koranduvsbor.cz)